

HOOFDARTIKEL

Communautaire stilstand?

Stilstaan is achteruitgaan, zegt men wel eens. Geldt dat ook voor de communautaire stilstand waartoe de N-VA, gesteund door een enthousiast ledencongres in 2014 toe besloot in ruil voor Belgische regeringsdeelname en het realiseren van een rechtse sociaal-economische agenda, en waar – zegge en schrijve – slechts vijf dappere leden (naam en adres bij de redactie bekend) de moed hadden om tegen te stemmen?

Het heeft er toch wel méér dan de schijn van, nu de meerderheidspartijen de zogenaamde ‘hutsepotwet’ van justitieminister Koen Geens kritiekloos hebben goedgekeurd en daarmee ‘per ongeluk’ het karakter ‘van openbare orde’ van de taalwetgeving in gerechtszaken hebben onderuit gehaald. Daarmee is de eentaligheid van het Nederlandse taalgebied in feite ongedaan gemaakt, want het zal in de toekomst mogelijk zijn Franstalige rechtspraak te eisen in Vlaamse gemeenten, zo schrijft Hugo Lamon, woordvoerder van de Orde van Vlaamse Balies, nu bepaald niet meteen een strijdbare flamingant.

Ben ik nu de enige die mij de bedenking maak, dat zulks nooit had kunnen gebeuren toen Geert Bourgeois moederziel alleen in de Kamer zat, maar waakzaam toekeek op mogelijke schendingen van de Vlaamse belangen? Waarvoor worden al die kamerleden, bijna allemaal juristen, eigenlijk betaald, zou je gaan denken? Of bezondigen we ons alweer aan ‘populisme’? Let wel : we hebben het woord ‘kaakslag’ niet in de mond genomen.

Een mooie 11de juli wordt dat. Het is nog maar de vraag of de wrange brokjes nog uit de hutsepot kunnen gevist worden. Of zullen we nog even doorbomen over het zoveelste calamiteuze verslag van de vice-gouverneur aangaande de taalwetgeving in bestuurszaken in Brussel? Iedereen die in aanraking komt met openbare diensten in Brusselse gemeenten kan getuigen dat de ‘stilstand’ hier leidt tot het volledig wegwijnen van de laatste haarden van tweetaligheid in de lokale besturen van ons Bruselse ‘Hoofdstedelijk’ Gewest.

Ik houd hier nog enkele paragrafen over voor heuglijker nieuws omtrent dossiers waar kennelijk wél vooruitgang is geboekt in de lopende legislatuur, namelijk inzake de Vlaams-Nederlandse samenwerking. Dat konden we vernemen uit de mond van Axel Buyse, de ‘Algemeen Afgevaardigde van de Vlaamse regering’ in Den Haag, die onlangs in het Vlaams Huis te Brussel daarover een stand van zaken gaf.

Volgens Buyse is er sprake geweest van een kantelpunt in de Vlaams-Nederlandse betrekkingen, in die zin dat de Nederlandse regering Vlaanderen eindelijk is gaan serieus nemen als gesprekspartner en als partner tout court om gemeenschappelijke projecten op te zetten vanuit een ‘welbegrepen gedeeld eigenbelang’.

Door de fusie van de havens van Gent en Terneuzen-Vlissingen is de ‘North Sea Port’ ontstaan, die in één klap de derde plaats opeist qua economische meerwaarde in de Europese top tien, na Rotterdam en Antwerpen. Het belang daarvan kan maar moeilijk onderschat worden, meent Buyse. Er is een dynamiek op gang gekomen, met onder meer een tweejaarlijks topperleg van de Vlaamse en Nederlandse regeringen, die een geweldig succes vormen. Het is niet verboden te dromen dat er binnen afzienbare tijd een doorbraak kan komen inzake het Vlaams-Nederlandse ‘monster van Loch Ness’, dat de IJzeren Rijn is, zeker nu Duitsland zich mee achter deze strategische verbinding tussen de ‘Gouden Delta’ van de Lage Landen en het Ruhrgebied schaaft.

Een werkpunt in de relaties blijft evenwel, paradoxaal genoeg, de taal : de taalzorg voor het Algemeen Nederlands blijft in Vlaanderen achterop, terwijl Nederland de landstaal als wetenschapstaal kennelijk heeft opgegeven.

Bernard DAELEMANS